Ч. 273. Четвер 21 (8) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Політична нарада буковиньского соймового клюбу. — Справи парляментарні. — Конференция провідників клюбів. — Ворохобня в Хіні. — Російско-турецкі справи.

Україньский соймовий клюб на Буковині відбув в черновецкім „Народнім Домі“ під проводом свого голови пос. М. Василька політичну нараду, в якій взяли участь всі члени клюбу. Голова клюбу зложив докладний звіт з діяльности українського клюбу буковиньских послів в парляменті. За акцию клюбу в справі Райфайзенок висловлено єму одноголосно подяку. Так само з вдоволенем принято до відомости становище клюбу в дорожняній дебаті і єго заходи в справі реґуляциї рік.

Парляментарних послів завізвано представити правительству, що в супереч ухвалї парляменту шкоди, зроблені сегорічними повенями, винагороджують ся не вповні, а тілько в висоті 5 проц. оціночної суми. Так само завізвано їх звернути увагу центрального правительства, що мимо представлень у краєвого правительства в язиково-мішаних і навіть чисто руских громадах толерує ся румуньскі школи, хоч для сего нема законних умов. Парляментарні посли повинні також поробити заходи, щоби дороговий закон (знесене рогачок) предложено вкінци до цісарскої санкциї, так щоби 1 січня 1912 р. рогачки могли бути знесені. Висловлено загальне невдоволене, що управильнене церковного питаня не поступило наперед. Членів краєвого виділу завізвано поробити заходи, щоби краєвий виділ постарав ся о введене в житє з початком 1912 р. закона про рентові оселї. Довша дебата розвинула ся про становище руского населеня до черновецкої міскої управи. В тій справі принято одноголосно в присутности руских радних міста, отсї резолюциї: 1) Разом з румуньскими послами енерґічно підпирати справу укращеня міского шкільництва; в депутациї міскої ради, яка має запротестувати против сего домаганя, не возьме участи ні оден руский радний міста. 2) Колиб міска рада в справі заступництва Руснів в міскій раді шкільній не додержала приречень даних Русинам Жидами й Нїмцями устно й на письмі при послїдних виборах до парляменту, руські радні міста витягнуть з того відповідні консеквенциї.

В суботу по полудни відбула ся під проводом президента міністрів ґр. Штірґка довша міністерияльна конференция, в якій взяли участь всі міністри. Вечером в суботу поїхав ґр. Штірґк з новоіменованими міністрами Залескими, Реслером і Ферстером до Будапешту. Ґр. Штірґк відвідав ґр. Кіна-Гедерваріого і Люкача, а прочі австрийскі міністри своїх угорских товаришів, щоби їм особисто представити ся на нових становищах. Не обійшло ся при тім без необовязуючої виміни думок про біжучі справи економічні.

Вчера зібрали ся провідники клюбів на нараду, аби порішити о поділї праць палати посольскої перед сьвятами і по сьвятах. Послїдне засїдане палати послів перед сьвятами відбуде ся нині, в середу. По покінченю I. читаня податкових предложень прийде під наради справоздане дорожняної комісиї в справі т. зв. опіки мешкальної і о внесенях в справі рільничої продукциї. Справоздане дорожняної комісиї в справі картелів, о дорожни вугля і оподаткованя горівки прийдуть під наради аж по сьвятах, бо в тих справах сподївана є більша дискусия.

Перед сьвятами мають бути ще полагоджені: Справоздане комісиї до справ урядничих о робітниках в державних підприємствах і о службі контрактовій, справоздане комісиї суспільно-політичної о праци женщин в гірництві і ряд менших предложень, полагоджених в комісиях, вкінци справоздане комісиї запомогової.

Представителї сільских сторонництв порушили гадку розпочати I. читане войскових предложень ще перед сьвятами, однако більшість заявила, що час передсьвяточний не вистане на I. читане тих предложень, але заявила, що I. читане повинно розпочати ся сейчас

---

38)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Нараз зірвав ся арештант з диким криком з свого крісла, вирвав свою руку з шкіряного рукава і обернув ся з блискучими очима і скривленими чертами лиця до своїх мучителів.

— Тепер маю вже досить того! — скричав з лютостию. — Ви пси! Підлі пси!

— Засьвітити! — приказав судия скоро і енерґічно. — Кайдани заложити!

Але арештант не дав ся налякати.

— Що має значити то мучене і та комедия? — крикнув розлючений. — Я зрадив ся? Длятого, що на той поганий вид дістав битя серця? Атже я не з каменя —

Але тепер перебив єму холодний, острий голос судиї.

— Заки вернете до вашої келії, мусите довідати ся, Ґренер, о що ми вас обжаловуємо. Послухайте мене. Ваша жена погибла в часї пожару в тім базари. Она була дуже богата, імовірно Американка, що вже раз була замужна і віддаючи ся за вас, мала малу дочку. Тою дочкою є дівчина, котру ви називаєте Алїсия. В дійстности називає ся она Марі. Она була також в базари і єї виратував Мартінец, але той перестрах, коли побачила, що мати погибла в єї очах в полуміни — а може й той жах, коли видїла, як ви не хотїли поспішити на поміч єї матери —

— То лож! — закричав арештований.

— Всї ті страшні події і повні муки враженя так напрасно і сильно подїлали на мозок бідної дівчини, що спричинили цїлковитий занепад єї памяти. Коли опілїла від пожару, показало ся, що на цїле єї житє упала немов би яка заслона. Не знала вже нїчо про себе, забула навіть своє власне імя; була так цїлковито безпомічна, що ви могли з нею робити, що вам захотїло. А она була богатою спадкоємницею! Коли би лишила ся при житю, то унаслїдила би великаньский маєток своєї матери; коли би умерла, то той маєток припав би вам. Тому постановили ви, вправдї не житє, але особу тої дївчини знищити і уживати єї богатства, між тим як она мусїла сьвічки продавати в церкві Нотрдам.

— Не маєте на то доказів! — крикнув арештант.

— Нї? А що ви приміром скажете на то?

Він дав знак і сейчас зникла сцена пожару, а на єї місце виступив образ Алїсиї і вдовиці.

— Тепер уважайте, Ґренер! — крикнув Готвіль і поволи зникла на образі стать вдовиці а на єї місци появила ся инша женщина.

— Знаєте ту женщину, Ґренер?

— Нї — сказав обжалований, але єго серце било дуже приспішно.

— То ваша жінка! Дивіть ся —

Під образом виступило поволи письмо: „Мому любому Раулеви від вірної жінки Марґарети і єї малої Мариї“.

— Отсе ваші обі жертви, обжалований! — крикнув Готвіль.

Було цїлком тихо.

— Отже, Ґренер, чи тепер признаєте ся?

Знов ждав дармо на відповідь.

— Сьвітла! — крикнув лїкар грімким голосом і коли заяснїли лямпи, побачено обжалованого, як звисав півперек поруча блїдий і без житя.

— Зімлів! — сказав лїкар і почав єго чутити.

Вже по кількох хвилях отворив Ґренер очи і поглянув довкола себе блудним поглядом.

В тій самій хвили роздав ся на улици тупіт скоро наближаючих ся кіньских копит. Арештований стрепенув ся і почав наслухувати. Також і всї прочі обернули ся здивовані, коли кінь задержав ся під вікнами і коли на короткий приказ отворили ся великі зелїзні ворота і кіньский тупіт роздав ся на подвірю будинку.

Готвіль поспішив до вікна і вихилив ся.

— Куриер з міністерства — сказав півголосом, вертаючи на середину комнати.

Кокенїль поглянув на Ґренера, що глубоко відотхнувши опер ся о поруче крісла, а

по зібраню палати послів по сьвятах, а то особливо з огляду на те, що реформи войскової процедури карної домагано ся від десяток літ, отже треба єї скоро полагодити.

Президент палати заявив, що відповість тому бажаню і коли тільки палата збере ся по сьвятах, поставить сейчас войскове предложене на дневним порядку.

Позаяк в січни і з початком лютого будуть радити сойми, відбудуть ся в тім часі засіданя тільки деяких важнійших комісий палати послів, аби приготовити справозданє для повної палати.

Перше засіданє палати по сьвятах відбуде ся при кінци лютого.

„Новое Время“ доносить що, плянована реформа хіньскої конституциї основувати ся буде на збереженю інституциї монарха, однак монарх носити буде титул короля. Побіч короля буде президент іменований цілим народом. Президент буде проводити в обох палатах, зложених з представителів зєдинених хіньских країв. Апанажі короля ухвалювати буде парлямент. Президент зєдинених хіньских країв буде мати необмежену адміністрацийну власть. В державних справах не буде мати король рішаючого права. Хінці і Манджури будуть рівноуправнені. Президента вибирати будуть на 4 роки. Королеви прислугує право іменованя лише двірских урядників.

На передвчерашнім засіданю турецкого парляменту зложив міністер заграничних справ заяву в справі депеші перского парляменту з просьбою о поміч против Росиї. Міністер заявив, що Туреччина по врученю ультіматум в Тегерані уділила пораду поєдинаня, а турецкому амбасадорови поручила оглянути ся за средствами порозуміня. Росийский амбасадор висловив опісля Порті урядово жаль Росиї, що она мусїла вислати войска до Касвіну і відкличе їх, як лиш перскі відносини будуть упорядковані. Міністер заявив вкінци, що треба вірити в щирість запевнень Росиї і підчеркнув важність независимости і независимости Персиї для Туреччини.

Новинки.

Львів, 20 грудня 1911.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір Франца Маркеса, промисловця і настоятеля обшару двірского в Ясенові горішнім, на презеса Ради повітової в Косові.

— **Іменованя.** Президент гал. Дирекциї почт і телєграфів іменував практикантами почтовими укінчених учеників шкіл середних: Мар. Бойтовича, Юл. Роб. Бургера, Ад. Музикаржа, Ів. Сапковского, Ром. Табачиньского і Богд. Гладиловича для Львова, Марг. Пятля для Підволочиск, Волод. Бартоша і Ів. Гайдича для Львова.

— **Титули урядників ц. к. Бюра кореспонденцийного.** Урядова Wiener Ztg. оповіщує: Є. В. Цїсар дозволив державним урядникам ц. к. Бюра кореспонденцийного уживати титулів: в VII ранзї начальний редактор, в VIII редактор I кл., в IX редактор II кл., в X редакцийний адюнкт, а в XI асистент редакцийний.

— **Годинник о двох механізмах.** Львовянин родом, співвластитель ювілєрскої фірми „Бушек і Соколовский“ в Ст. Люіс в державі Міссурі в північній Америцї п. Бушек, винайшов годинник о двох механізмах, так зладжений, що коли один механізм попсує ся, другий зачинає автоматично ділати і годинник не перестає ані на хвильку ходити. Коли в наслїдок ненакручення перший механізм перестає ділати, другий механізм зачинає сам автоматично порушати колїсцятка годинника, а рівночасно вказівки на малім кружку уміщеним понизше секундової вказівки, вказують пору, коли перший годинник перестав ходити. Все було би добре і красно коби то лиш не було американьске накручуванє, на якe трохи виглядає тота історія.

— **Дрібні вісти.** Шкільні феріï з нагоди Різдва потревають: в східній Галичині від дня 22 до 27 грудня і від 5 до 10 січня, в західній Галичині від 22 грудня до 5 січня включно. — В парляменті утворив ся союз послів, що суть учителями шкіл середних. Головою вибрано пос. і віцепрезидента палати послів Юліяна Романчука. — Міністер рільництва, др. Браф — як доносять з Відня — тяжко занедужав. — Сруль Башик, купець в Галичи, збанкротував. — Хемік судовий п. Влодзімірский, котрий в цїли стверджения смерти Казимира Левицкого, убийника бл. п. Оґіньскої, переводив розслїди, доручив вже судови вислїд своїх розслїдів. В тїлі самоубийника знайдено величезну скількість вероналу; слїдів иншої отрої не знайдено. — В будинку дирекциї зелїзниць державних знайдено вексель на 3000 кор. з підписом Г. Шварца. — На ул. Городецкій знайдено проспект Товариства переводового „Гамбурґ-Америка“ з поквітованєм на 4 доляри і карткою паперу, на котрій був виписаний по нїмецки стежний лист, висланий за угорским купцем Мезсі Дюля, котрий допустив ся на Угорщині пофальшованя векслїв і мантїйств а в послїдних часах спроневіривши 200.000 кор., втїк імовірно до Америки.

— **Напад на зелїзничу стацию.** Зі Станиславова доносять: В ночи з 12 на 13 с. м. напали якісь невівстні опришки на зелїзничу стацию Ходачків великий на лінїї Стрий-Тернопіль. Отворивши при помочи витрихів двері, розбили опришки зелїзничу касу і забрали з неї 400 кор. Крім сего поломили набиту рушницю і забрали футро начальника стациї Шальфи. Опришки надіяли ся більшої добичі; їм ходило, здає ся, о більшу суму, яку сей начальник виграв перед кількома місяцями на державній льотериї. П. Шальфи виграв в серпни с. р. 45.000 К, але тих гроший опришки не найшли. Є се вже другий з черги напад на сю стацию. Злочинців до сего часу не вислїджено.

— **Пригода на зелїзници.** В понедїлок в полудне поїзд ідучий зі Львова до Підгаєць виколїв ся із шин коло стациї Вовків. Причиною того було, як показало ся, лиха будова шляху. Пороги під шинами були не дубові лиш соснові і они розмокли ся і пустили а внаслїдок того шини розлїзли ся і поїзд скотив ся із шин та ще, як кажуть, їхав хвилинку по шляху. Машиніст здержав поїзд, але внаслїдок скорого здержаня ваґони вдарили об другого з такою силою, що дві особи легко покалїчили ся а 17 дістало сильного потрясеня нервового. На щастє жаден з ваґонів не перевернув ся і тяжших покалїчень не було. В ночи заведено нормальний рух на шляху Львів-Підгайцї.

— **Крадежі у Львові** множать ся в застрашаючий спосіб. З множества инших поменших нотуємо слїдуючі: До мешканя дозорця дому при ул. Лелевеля ч. 8. Йосифа Пфеферштайна добули ся злодії, отворивши двері витрихом

довкола єго блїдих уст появив ся знов слабий відтїнок єго первістного покровительского усьміху.

XVIII.

Мати Кокеніля.

Відповідно до приказу ставив ся батько Тінїоль слїдуючого рана вже дуже вчасно в мешканю славного аґента. Він був незвичайно вдоволений і усьміхаючи ся, підсьпівував собі, коли отвирав зелїзну фіртку до огороду віллї Монморенсї. Боже, що то за день був вчера! Який триумф для пана Павла! Чи він ще спить? Добрий відпочинок належав ся єму безусловно по тільких днях напруженої роботи!

Але на єго велике здивованє клячав Кокеніль в своїй комнатї перед валїзкою і пакував.

— А, батько Тінїоль! — відозвав ся якимсь утомленим голосом. — Сїдайте собі, старий друже.

Старий послухав і сидів хвильку мовчки, відтак не сьміливо спитав, що стало ся.

Кокеніль замкнув валїзку, позапинав ремені і кинув ся у фотель.

— Я від'їзджаю — і на хвилю примкнув очи, а батько Тінїоль глядів на него здивований.

— Чи ви відвели дївчину до Пужота і показали їй перстень? — спитав Кокеніль.

— Так, пане Павле. Комісар велїв сказати, що буде єї стеречи як ока в голові. А тут маєте перстень назад. Панна Алїсия каже, що пізнає єго кождої хвилї. Але тепер вже чей не буде того потреба.

Аґент вложив поволи перстень на палець і спитав:

— Чому?

— Но, бо Ґренер сидить у вязници!

— Він вже не сидить. Сеї ночи о другій годинї випустили єго на волю.

— Але — але — він чейже убийник? — промовив старий. — Ви то доказали.

Кокеніль кивнув головою.

— Так, він убийник і ми маємо більше доказів як треба.

— Отже — яким сьвітом могли єго випустити?

Кокеніль взяв сїрник, запалив єго і приложив до свого циґара.

— На приказ міністерства — сказав холодно.

— А щож каже на те судия Готвіль? — спитав Тінїоль зовсїм збентежений.

— Того вже та справа зовсїм не обходить, бо він відділений.

— Судия Готвіль — відділений? — повторив старий беззвучно.

Аґент кивнув головою.

— І ви також, мій бідний, старий друже — додав засумований. — Взагалї всї, котрі — як они висказали ся — „мали до дїла з непростимим арештованєм так високопоставленого і поважаного горожанина“.

— Я зовсїм дурний! — воркнув старий. — Алеж то мусить бути якийсь нечувано богатий чоловік! — скрикнув відтак живо.

— О, не лише богатий!

— Гм. — Чейже не сенатор або щось таке?

— О много більше!

— Боже сьвятий! Може міністер! — шепнув Тінїоль.

— Той чоловік займає дуже високе становище — сказав Кокеніль — і має незвичайний вплив в найвисших кругах.

— Га! — скрикнув старий. — Тепер знаю! Він був на пікніку, він застрілив пса — тото є князь Монтрейль!

— О нї! — відповів аґент. — Князь Монтрейль досить поважний і приличний чоловік, але той то особа міжнародного значіня, многократний міліонер. Я вишукав ось тут єго назвище і підчеркнув оловцем.

Тінїоль побіг до стола і вхопив отворену книжку.

— То неможливе! — крикнув, поглянувши на підчеркнене слово.

— Так сказав би кождий! Майже неможливе — але правдиве! — відповів Кокеніль.

— Боже, Боже! — говорив батько Тінїоль і почав поволи і голосно читати:

„Барон Феликс Рауль де Гайзельман - Брук, одинокий син Юрия Рауля Гайдельман - Брук, що за часів другого цїсарства був піднесений до стану бароньского. Уроджений 1863. Резервовий поручник кирасиерів. Член джокей-клюбу, яхтового клюбу, клюбу автомобілїстів і летників. Властитель великих гут зелїзних коло Ст. Етієн і великих доків в Брестї. Командор почетної леґії, рицар ордерів сьв. Маврикія і Лазаря і т. д. і т. д. Мешкає: Готель Rue de Varennes, замок коло Лєнтіє в Турен. Ожений з п. Коґан, що разом з дочкою з першого подружа Мариєю погибла в часї пожару в базарі добродїйности.

— Чорт! Правдивий чорт! — відозвав ся відтак старий. — Але пане Павле, ви чейже можете доказати, що він є убийником?

(Дальше буде).

і вкрали єму з куфра книжочку каси ощадности на 1140 К, готівкою 120 К, три мужескі перстені, вартости 40 К, дві вінчальні обручки вартости 14 К, дамский годинник з срібним ланцушком вартости 30 К і квіт на 3 заставлені льоси вартости 140 К та ще богато всїляких дрібниць. — Адвокатови др. Фішерови вкрадено в суді підчас розправи чорне пальто вартости 120 К. — На шкоду адвоката др. Ґрінберґа вкрадено із замкненої шафи золотий ланцушок ватости 100 К, срібний годинник з ланцушком вартости 50 К, медальоник з брилянтами і смараґдами вартости 600 К і срібну торбинку з камінцями вартости 200 К.

— **Маркіянові сьвята.** Дня 10 і 11 грудня відсьвяткувала в Теребовли вся Теребовельщина память Маркіяна Шашкевича. В торжестві першого дня взяли участь селяни, Соколи, делеґації всїх економічних і про сьвітних товариств повіта. По службі Божій, відправленій о. Воляньским, виголосив о. Евг. Цегельский з Острівця, проповідь, а відтак уставив ся похід, в котрім взяло участь звиш 3000 людий. Підчас походу грала музика місцевих Соколів під управою п. Козака. Перед читальнею відправлено панахиду — по відправленю процесиї до церкви, похід розвязав ся. По полудни о 3-ій год. відбув ся величавий концерт в сали читальні для учасників торжества. Концерт розпочав ся сьвяточною промовою проф. Андруховича. Хор мішаний під управою місцевого півця церковного дуже гарно відспівав народні пісні, почім слїдували вправи дівчаток під управою проф. Целевича, при звуках сокільскої музики. Вправи ті були щось невиданого доси. Аж серце радість брала дивити ся, як ті малі дівчатка літ 6 до 10 в білих суконках і цьвітах виконували вправи, віддаючи так честь незабутному авторови стишка „Цьвітка дрібненька“. Публика була незвичайно одушевлена. Вправи покінчили ся живим образом, який виконали дівчатка і хлопці. Другого дня відбув ся дуже величавий концерт при участи хору „Бандуриста“ зі Львова. Промову виголосив дуже гарно проф. Андрухович. Евген Купчиньский грав опісля на цитрі і одушевив зібраних та мусів, сповняючи просьбу публики, грати ще кілька разів. Мусіла подобати ся також гра на фортепіяні п-ни Зарицкої. На конець відбулись ще раз вправи діточок. Заслуга в з'орґанізованю сьвята передовсім належить ся п. Целевичови. Він не то що був душею цілої сьвяточної акциї, але й завдав був собі великої праці вичити дівчат вправ.

Дня 10-го с. м. відбуло ся Маркіянове сьвято в Грималові і розпочало ся Богослуженем, яке відправив місцевий парох о. Малишевский з оо. диякoнами. Горячу патріотичну промову виголосив о. Кордуба, парох Глїбова. Опісля відправило 5 сьвященників панахиду. З церкви пішла кількатисячна маса народу походом при звуках орхестри до просторого читальняного дому, де відбулась популярна академія. На проґраму зложились дві промови, вступна п. Басана, ст. прав і кінцева о. Іванчука, пароха з Товстого, співи мішаного сеняньского хору з Вікна і продукциї знаменито вишколеної орхестри з Ілавча. Одушевлений нарід розходячись, скинув по лепті на дар „Просьвіти“.

Вечером тогож дня відбув ся величавий концерт при ласкавій співучасти цитриста Впр. о. Е. Купчиньского і акад. хору львівского тов. „Бандурист“ під дириґентурою Вп. п. Артимовича. Сьвяточну промову виголосив о. Е. Бачиньский, місцевий катехит. На проґраму вечірного концерту зложились хорові співи „Бандуриста“ при акомпаняменті молодого музика Бандрівского, сольо цитрове о. Е. Купчиньского, тенорові соля п. Балакима при акомпаняменті Вп. П. Пачовского зі Скалата і три декламациї, з котрих на особлившу увагу заслугує декламация Вп. п. О. Бачиньскої, недрукованої ще імпровізациї Б. Лепкого: „Золотострунна гарфо, вдар!“ Концерт випав під артистичним доборoм продукций і виконанія їх дуже гармонійно.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ветеринарийний курс в Бучачи.** Філїя „Сільского Господаря“ в Бучачи устроює при помочи Головного Видїлу Краєвого Товариства „Сільский Господар“ у Львові чотиродневний ветеринарийний курс, котрий зачне ся 10. січня 1912, о 8. годині рано, а скінчить ся дня 13. січня по полудни роздачию сьвідоцтв участникам курсу.

На просьбу Головного Видїлу обняв ветеринарийні виклади Вп. П. Франц Ковальский, ветеринарийний лїкар зі Станиславова, котрий буде супроводжати свої виклади демонстрациями на фантомах, а рівночасно буде демонструвати практичне приміненє ветеринарийних приладів в господарстві. Проґрама викладів слїдуюча: 1) Про новий закон і заразливі недуги у зьвірят домашних. 2) Про будову тїла і функциї поодиноких орґанів. 3) Перша поміч в наглих случаях. 4) Поміч при породі правильнім і неправильнім. 5) Про раси худоби рогової і свиний. 6) Про годівлю худоби і гиґієну. 7) Демонстрацийний виклад на живих і неживих зьвірятах. 8) (О скілько вистарчить часу). Про бактериї і дезінфекцию. До участи в сїм курсї належить зголошувати ся письменно або устно до секретаря Філїї п. Станислава Сияка в Бучачи. Філїя постарає ся також о приміщенє і харч для участників курсу за відповідною оплатою. Всяких інформаций уділяє п. Станислав Сияк в Бучачи.

Цїна збіжа У Львові.

дня 19-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	11·20	до	11·40
Жито	9·20	„	9·40
Овес	8·—	„	8·50
Ячмінь пашний	8 80	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	10 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11 —
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	110·—	„	125 —
Конюшина шведска	75·—	„	90 —
Тимотка	70·—	„	80 —

Телеґрами.

Відень 20 грудня. На початку засїданя палати послів президент відпер закиди против палати панів, яке містило ся у вчерашнім запитаню пос. Гайлїнґера. Приступлено до порядку дневного т. є. до нарад над звітом комісиї урядничої, в справі робітників занятих в державних підприємствах і служби контрактової з вимкою почти і телеграфу.

Київ 20 грудня. Редактора української ґазети „Засів“ Товстоносова засуджено в адміністрацийній дорозі на 300 рублів кари або місяць арешту за статі: „Зі сьвіта“, По втечи Січиньского, Смуток Максима.

Петербург 20 грудня. Уміренні посли жалують ся на безплодність праць третої думи. Жовтняк Алексієнко, предсїдатель комісиї буджетової заявив, що поставлене таких справ на порядок дневний як справа фінляндска і холмска, витворило атмосферу, котра перешкаджає спокійній і плодовитій роботї.

Берлин 20 грудня. З Вашінґтона доносять: Сенат приняв однодушно резолюцию Льоджа в справі виповідженя президентом Тафтом американьско-росийского договора.

Вашінґтон 20 грудня. Сенат присьвятив майже цїлий вчерашний день нарадам над резолюцією Льоджа в справі згоди на виповідженя американьско-росийского договора президентом Тафтом. — Сенатор Райнер критикував нетерпимість Росиї і сказав, що розходить ся тут о справу американьску не релїгійну. Пригадав, що палата француска займала ся подібною справою і Росия мусїла тоді уступити. Жадав, щоби раз на завсїгди зроблено конець нерівному трактованю американьских горожан, при чім додав, що в резолюциї треба уникати всякого обидливого виразу.

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

6 простирал

в найліпшого льну, дуже добірний ґатунок. . К 15·—
30 м. добрих решток сортованих 2—8 м. дов. К 18·—
На жадане висилаємо даром і оплачено взірці льняних і бавовняних виробів — як також модного бархану і фланелї

Ткальня полотна і вовни
Братів Крейцар
Добрушка (Чехи).

МІД! МІД!

то здоровле!

Сьвіжий липовий, курацийний, густий, або густо плинна патока „раритас Медоборів“
5 кільо 8 К 50 с. франко.
Корінєвич, ем. учитель, Іванчани.

Михайло Скірка

римар і сїдельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Різдвяна розпродаж розпочата!

1.000 штук румбурского полотна 20 м. 11 К.
5.000 штук простирал льняних 150/200 цм. великих, 1 штука . . . . . . К 2·50
Прехороші взори ріжного рода полотен, вовняних виробів і найлучшого сорта барханів даром і оплатно.

Ткальня
Братів Крейцар
Добрушка (Чехія).

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недоп'ада) у Львові. Телефона ч. 527.